

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10SŽi/6/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015200158
Dátum vydania rozhodnutia: 07.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1015200158.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD. v právnej veci žalobcu: X. T., t. č. V., právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek, s.r.o., Podzámska 41/A, Hlohovec, proti žalovanému: Najvyšší súd Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Spr 1212/2014/Inf.-Odv. zo dňa 29.12.2014, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/26/2015-51 zo dňa 03.03.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/26/2015-51 zo dňa 3. marca 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. Spr 1212/2014/Inf.-Odv. zo dňa 29.12.2014. Rozhodnutím žalovaného bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým bolo konanie o žiadosti žalobcu o poskytnutie informácií z 10.11.2014 podľa § 30 ods.1 písm. i/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zastavené.

Krajský súd v dôvodoch rozhodnutia po citácii ustanovenia § 30 ods. 1 písm. i) zákona o správnom konaní, uviedol, že z dikcie predmetného ustanovenia vypláva, že platný Správny poriadok ustanovuje ako dôvod pre zastavenie konania prekážku veci už raz právoplatne rozhodnutej. Totožnosť veci je daná totožnosťou účastníkov konania, ako aj totožnosťou predmetu konania. Ďalšou podmienkou, ktorá musí byť splnená na to, aby správny orgán zastavil konanie je, že v tejto veci už existuje rozhodnutie správneho orgánu a toto rozhodnutie je právoplatné (§ 52 ods. 1) a skutkový stav sa podstatne nezmenil.

Krajský súd konštatoval, že nebolo sporné, že účastníci konania i predmet konania sp. zn. Spr 883/2014 a Spr 1212/2014 sú rovnaké. Ten istý žiadateľ X. T. (žalobca) žiadal o sprístupnenie tých istých informácií „všetkých rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako dovolacieho súdu, ktorými od roku 2006 do súčasnosti rozhodol v trestných konaniach o zrušení napadnutého rozhodnutia na základe podaného dovolania, bez ohľadu na ostatné okolnosti, čiže či bol zistený akýkoľvek dovolací dôvod, kto dovolanie podal, aké rozhodnutie napadol a pod.“.

O tejto žiadosti žiadateľa povinná osoba právoplatne rozhodla v konaní vedenom pod Spr 883/2014 dňa 06.10.2014. Na základe uvedených skutočností prvostupňový správny orgán ako povinná osoba s poukazom na ust. § 30 ods. 1 písm. i) zákona o správnom konaní konštatoval vo veci prekážku veci rozhodnutej ako neodstrániteľnú procesnú prekážku konania, a preto vo veci konanie zastavil.

Krajský súd na základe uvedeného dospel k záveru, že v danej veci boli splnené podmienky vyžadované v ust. § 30 ods. 1 písm. i) zákona o správnom konaní na zastavenie konania, a to totožnosťou účastníkov konania, totožnosťou predmetu žiadosti, ako aj skutočnosťou, že o veci bolo právoplatne rozhodnuté, pričom v ďalšom konaní nebolo preukázané, že by sa vo veci podstatným spôsobom zmenili okolnosti.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd dospel k rovnakému právnemu záveru so záverom správnych orgánov v oboch stupňoch a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu. Vychádzajúc zo zistených skutočností, krajský súd podľa ust. § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol, nakoľko podľa jeho názoru rozhodnutie, ako aj postup žalovaného v medziach žaloby sú v súlade so zákonom. Preskúmané rozhodnutie bolo dostatočne odôvodnené. Žalobca v žalobe neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybnili vecnú nesprávnosť preskúmaného rozhodnutia.

Rozsudok krajského súdu napadol žalobca včas podaným odvolaním. Poznamenal, že v prvom rade bol porušený zákon, nakoľko súd rozhodol o žalobe bez pojednávania postupom podľa ustanovenia § 250f ods. 1 O.s.p., ale neboli však splnené podmienky na tento postup. V predmetnom ustanovení je uzákonené, že súd môže rozhodnúť o žalobe bez pojednávania rozsudkom, ak to účastníci konania zhodne navrhli alebo ak s tým súhlasia a nie je to v rozpore s verejným záujmom. V tomto posudzovanom prípade nebol nikdy daný súhlas alebo žiaden návrh oboch účastníkov na tento postup, preto žiadal, aby odvolací súd zrušil ako nezákonný predmetný rozsudok.

Odvolanie proti rozsudku odôvodnil ďalej aj tým, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenie veci a v predmetnej veci je vyhotovenie rozsudku nepreskúmateľné, nakoľko súd v podstate opísal vyjadrenie a tvrdenia žalovaného v tomto konaní. Odôvodnenie rozhodnutia je len všeobecné, povrchné a neodôvodnené. Podľa žalobcu súd len poukázal na priebeh správneho konania a vôbec sa nevysporiadal, prečo má predmetné rozhodnutia správnych orgánov za zákonné a odôvodnené.

Krajský súd sa podľa názoru žalobcu nezaoberal dôsledne jeho námietkami resp. niektorými vôbec, ale len opisoval vo svojom rozsudku tvrdenia žalovaného.

Na základe uvedeného žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok krajského súdu a vec vrátil späť na nové pojednanie a rozhodnutie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu v stanovenej lehote nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny; preto ho po preskúmaní opodstatnenosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 07.12.2016 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej

stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t. j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom prepísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, je otázka správneho zistenia rozhodujúcich skutočností a dostatočného rámca podkladov pre naplnenie zásady materiálnej pravdy v ďalšom procese aplikácie hmotného práva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávané veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na doplnenie svojich doplňujúcich zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

Predmetom súdneho konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ktorým sa nevyhovelo žiadosti žalobcu, ktorou žiadal o poskytnutie informácií podľa zákona o slobode informácií.

V konaní nebolo sporné, že riaditeľ Kancelárie predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako správny orgán prvého stupňa, rozhodnutím č. Spr 1212/2014 zo dňa 18.11.2014 rozhodol o žiadosti žalobcu o poskytnutie informácií (poskytnutie všetkých rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky ako dovolacieho súdu, ktorými od r. 2006 do súčasnosti rozhodol v trestných konaniach o zrušení napadnutého rozhodnutia na základe podaného dovolania, bez ohľadu na ostatné okolnosti, čiže či bol zistený akýkoľvek dovolací dôvod, kto dovolanie podal, aké rozhodnutie napadol a pod.) tak, že konanie o žiadosti žalobcu o poskytnutie informácií zo dňa 10.11.2014 podľa § 30 ods. 1 písm. i) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) zastavil.

V konaní o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu, žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil a v podrobnostiach odkázal na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Poznamenal, že o rovnakej žiadosti žiadateľa už bolo právoplatne rozhodnuté dňa 06.10.2014 v konaní vedenom pod sp. zn. Spr 883/2014, čo vytvára procesnú neodstrániteľnú prekážku konania - prekážka rei iudicatae. Pre úplnosť dodal, že povinnosť poskytovať informácie sa nevzťahuje na vyváranie nových informácií, ktoré v čase podania žiadosti neexistujú.

Krajský súd po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného dospel k záveru, že toto a konania správneho orgánu, ktoré predchádzalo jeho vydaniu sú v súlade so zákonom, preto odvolaním napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol.

V prejednávanej právnej veci, ktorá sa týka prístupu k informáciám podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám (ďalej len „ZSI“) mal odvolací súd za preukázané, že žalobca v konaní vedenom pod č. Spr 883/2014 požadoval podaním zo dňa 04.08.2014 od žalovaného poskytnutie všetkých rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako dovolacieho súdu, ktorými od r. 2006 do súčasnosti rozhodol v trestných konaniach o zrušení napadnutého rozhodnutia na základe podaného dovolania, bez ohľadu na ostatné okolnosti, čiže či bol zistený akýkoľvek dovolací dôvod, kto dovolanie podal, aké rozhodnutie napadol a pod. Riaditeľ kancelárie predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky žiadosť žalobcu odmietol prvostupňovým rozhodnutím č. Spr 883/2014 zo dňa 22.08.2014, ktoré bolo potvrdené druhostupňovým rozhodnutím žalovaného č. Spr 883/2014/Inf.-Odv. zo dňa 06.10.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.10.2014.

V nadväznosti na výzvu žalovaného č. Spr 883/2014 zo dňa 31.10.2014 na spresnenie podania zo dňa 16.10.2014 (doručeného žalovanému dňa 23.10.2014), žalobca v podaní zo dňa 05.11.2014 uviedol, že podanie doručené dňa 23.10.2014 je žiadosťou o informácie. Touto žalobca žiadal poskytnutie všetkých 3072 rozhodnutí o dovolaniach v trestných veciach v príslušnej anonymizovanej podobe na CD/DVD nosiči.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že žiadosť žalovaného o poskytnutie informácií zo dňa 05.11.2014 (doručená žalovanému dňa 10.11.2014) je vo svojej podstate totožná zo žiadosťou zo dňa 04.08.2014, nakoľko v opätovnej žiadosti sa žalobca znova domáhal poskytnutia rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako dovolacieho súdu v počte 3072, (t. j. od r. 2006 do súčasnosti) v trestných konaniach v anonymizovanej forme na CD/DVD nosiči.

Vo svetle uvedeného odvolací súd ustálil, že v konaní sa vyskytla neodstrániteľná procesná prekážka konania - prekážka právoplatne rozhodnutej veci (rei iudicatae), keďže žalovaný už právoplatne rozhodol v konaní s totožnými účastníkmi konania a totožným predmetom veci - v konaní č. Spr 883/2014 (viď vyššie).

V preskúmvanej veci teda boli dané podmienky odôvodňujúce zastavenie konania z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci, na ktorú musel žalovaný z úradnej povinnosti prihliadať, preto žalovaný postupoval správne, keď konanie v zmysle ustanovenia § 30 ods. 1 písm. i) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) zastavil.

K námietke žalobcu o porušení ustanovenia § 250 f ods. 1 O.s.p. odvolací súd uvádza, že žalobca bol výzvou zo dňa 09.02.2015, ktorá mu bola doručená dňa 12.02.2015 okrem iného vyzvaný, aby sa vyjadril, či súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania s tým, že ak sa v stanovenej 15-dňovej lehote nevyjadrí, súd bude predpokladať jeho súhlas. Žalobca v podaní zo dňa 25.02.2015

uviedol, že trvá na tom, aby sa k uvedenému v jeho mene vyjadril pridelený advokát s tým, že on sa osobne nežiadal pojednávania zúčastniť. Advokát pridelený žalobcovi sa k prejednaní veci bez nariadenia pojednávania nevyjadril a žalovaný s takýmto postupom vyjadril súhlas. Na základe uvedeného vyhodnotil odvolací súd žalobcovu námietku za nedôvodnú.

Ostatné námietky žalovaného, týkajúce sa povrchnosti a všeobecnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý sa dôsledne nezaoberal žalobcovými námietkami, vyhodnotil odvolací súd za nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia krajského súdu, nakoľko tieto sa podľa názoru odvolacieho súdu nezakladajú na pravde, ale vychádzajú zo subjektívnych pocitov žalobcu, a preto sú bez akejkoľvek právnej relevancie v odvolacom konaní.

Odvolací súd po oboznámení sa s pripojeným súdnym a administratívnym spisom musí konštatovať, že v predmetnej veci nebolo možné postupovať inak, ako súhlasiť so závermi prijatými krajským súdom v napadnutom rozhodnutí, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému zákon priznanie trov konania neumožňuje.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.